

butlletí informatiu
octubre 2019

1912

Agrupació Excursionista "Catalunya"

EXCURSIONISME, PAÍS I CULTURA

Vall de Géltr (foto: Gorgina Argimon)

Stok Kandiri (foto: Rafael Alarcuati)

Dimecres al sol per la Serralada Littoral Catalana (foto: Rosa M. Soler)

TARDOR

*"La **tardor**, rerevera, primavera d'hivern, **santmiquelada** o més poèticament **autumne** és una de les quatre estacions de l'any, de les zones temperades.*

Astronòmicament, comença amb l'equinocci de tardor (entre el 22 i el 23 de setembre a l'hemisferi nord i el 20 i el 21 de març a l'hemisferi sud), i acaba amb el solstici d'hivern (al voltant del 21 de desembre a l'hemisferi nord i el 21 de juny a l'hemisferi sud). No obstant això, a vegades és considerat com els mesos sencers de setembre, octubre i novembre a l'hemisferi nord i març, abril i maig a l'hemisferi sud."

Estació que ens convida a gaudir del nostra terra, passejos per boscos i muntanyes amb colors ocres, vermellorsos, grocs, marrons... un plaer, endinsar-nos de ple a recórrer itineraris fotogràfics i com a la caça del "BOLET", tot esperant les primeres volves de neu que començaran a canviar el paisatge de tots aquests cims que durant l'estiu hem assolit i que de ben segur els continuarem gaudint, però sense pressa que el temps ja ens empeny massa ràpid, assaborim la tardor que ens farà oblidar la calor de l'estiu tot esperant l'arribada de l'hivern.

Í N D E X

- 3** EDITORIAL: Tardor
- 4** MUNTANYA: Cadí
- 6** MUNTANYA: Dimercres al sol
- 8** MUNTANYA: Des de la vall de Bielsa
- 11** MUNTANYA: Stok kandri
- 13** MUNTANYA: Sincronitzats al Encantats

AGENDA D'ACTIVITATS:

- 16** CALENDARI octubre;
Vols conèixer la Ribalera?
- 17** SEMPREPODEM: Serra de Mont-Roig

- 18** SEBDERISME: Roques Encantades
- 19** CALENDARI: Grup Jove
- 20** CALENDARI: Glacera; Pessebre
- 21** Activitats Senderisme;
Sortides familiars
- 22** Activitats Semprepodem; SIJ

- 23** AEC: Diada
- 24** GLACERA: Balaitous
- 26** ITINERARI: TMonturull
- 30** AEC: Altes; Pagaments; Correus electrònics

SEMPREPODEM 14-9-2019

CADÍ (Canals del Cristall i Baridana)

Comencem la temporada a tot gas, sense període d'adaptació ni pre-temporada i ens mengem 1300 m de desnivell com si rés.

Arribant al canal del Cristall (foto: Lluís)

El dissabte 14 ens reunim 11 valents/-es davant de l'Agrup (valents per quedar a les 6.00 a.m.) i sortim amb cotxes particulars. En poc més de 2 hores ens plantem a Bellver on acabem d'obrir els ulls amb un bon esmorzar i les

rialles del net del Pere (felicitats!!!).

Ens dirigim a Estana, per descobrir una part menys visitada de la Serra del Cadí, a l'Oest dels Cavalls del Vent i el Pedraforca. L'aproximació és per un bosc de pins, paradís de boletaires (quan hi plogui!). De mica en mica guanyem alçada, deixem enrere la vegetació i comença l'aventura: la Canal de Cristall, El nom li deurien posar a l'hivern, cobert de neu i gel, ideal per amants del piolet i els grampons. A l'estiu canvia radicalment i deixa al descobert un terra cobert de rocs de tota mida que ens obliga a grimpar com cabretes. La pluja ens sorprèn a pocs metres del coll i ens regala un arc de Sant Martí excepcional.

Arc de st. Martí a la canal del Cristall (foto: Lluís)

Cim del Vulturó (foto:Salva Montpeat)

Carenegem la serra durant uns quants kilòmetres gaudint de les seves formes capritxoses i colors vellutats fins arribar al punt més alt, el Vulturó, on ens donen la benvinguda una colla de heavies amb música, cervesa, fum...(la muntanya sempre et sorprèn).

Finalment arribem a la canal Baridana, una tartera (una mica inestable) d'uns 400 m de desnivell, que posarà a prova els nos-

tres reflexes al haver d'esquivar les pedres que els companys més tardans desplacen. El premi el van guanyar per unanimitat el Salva, el Pep i el Pere i el vam celebrar amb unes merescudes cerveses a Martinet.

Agrair al Pere per aquesta sortida (he,he,he) i també als conductors que van treballar doble (Pere, Joan i Josep)

Fins la propera!!!!

Canal Baridana (foto: Jordi Serra)

"DIMECRES AL SOL"

18-9-2019

SANT POL DE MAR

FAR DE CALELLA - SANT POL I PLATJA PER ACABAR A UN RESTAURANT

Per: Josep M. Tello

Comencem l'excursió amb alguna incidència sense importància, ja que en Pere havia canviat el punt de trobada a darrera hora, però com que dos de nosaltres vam ser molt matiners amb una trucada de mòbil es va solucionar sense problema.

Una paradeta a l'ombra (foto: Rosa M. Soler)

Érem nou. Agafem el tren de les 8:14 i cadascú seu on pot i xerra d'allò que més li agrada. Arribem a Sant Pol i esmorzem. La veritat és que alimentar-nos bé en aquell moment va ser essencial per a tots.

Després, cap a les deu, comencem a caminar una excursió variada i amb bones vistes que tenia pujades, flanquejos baixades, dreceres, etc. En Lluís Tarruella es posa davant i entre ell i en Pere Mansilla, anem xerrant i canviant el món. Bé és

un dir ja ho sé, però quan les persones conviuen jo penso que hi ha un misteri que ens ajuda. En una primera part fem molta muntanya i potser no som conscients ja del molt que hem fet. Jo sóc de l'opinió que a la muntanya el temps no compta, tot i que pugui semblar un tòpic.

En Pere Mansilla ens va indicant el camí, tanmateix tothom hi intervé: en Pep Molinos, en Miquel en Lluís etc. De tant en tant parem per esperar els altres i aprofitem per beure. Hidratar-te és essen-

El Far de Calella (foto: Rosa M. Soler)
cial. Els pals ajuden molt, però fa calor, encara que, de tant en tant hi ha una ombra amb aire fresquet.

Ens ho prenem amb calma tot i que cal dir que, si tenim en compte que la setmana vinent hauran d'operar la Rosa Maria Soler, anem esperant.

A bans d'alguna pujada dreta algú diu: ui mare meva!. Però després

a l'hora de la veritat, amb l'ajuda dels pals es puja bé amb un pas continuat. L'excursió va tenir de tot i, cap al final vam passar per una drecera al costat de les vies del tren que ens deixava a la platja just davant d'un restaurant on després hi vam dinar i molt bé.

Venia de gust banyar-se en aquell moment. Després dinem amb una forta discussió sobre què és millor si el taxi o Uber o Cabifay. Cal dir que en Lluís es pren les coses molt seriosament... i algú li va recordar aquella antiga cançó de Pau Riba: taxista portá'm al cel, és que busco feina potser al cel n'hi haurà...

Ens serveixen postre i cafè. Després paguem i anem cap a l'estació i la veritat és que vam tenir sort, perquè vam haver de córrer per agafar el tren.

En resum una molt bona excursió i una gran experiència.

El dinar (foto: Joan Codina)

DES DE LA VALL DE BIELSA

QUATRE RUTES PEL PIRINEU ARAGONÈS

Per Jordina Argimon

El cim del Comodoto (2361m), la Vall de Gèla i Puerto Viejo (2488m), la Serra de Fubillons (2425m) i l'embassament de Pineta: un total de 2400 metres de desnivell acumulat en poc més de 40 kilòmetres.

Cim de Comodoto

Si bé feia anys que sentia parlar de les meravelles del Pirineu aragonès, no ha sigut fins aquest estiu (del 5 al 10 d'agost) que n'he gaudit. I és que jo, el Pirineu, l'estic descobrint a poc a poc. I una vegada més no m'ha decebut.

De camí cap a Bielsa, des d'on estaven programades les excursions d'aquests dies, i acompanyats pel perfil de la Peña Montañesa, vam aturar-nos a Aínsa, per fer-hi una visita. Aínsa és un poble medieval molt ben cuidat i bonic. La seva part antiga està emmurallada i els seus carrers empedrats em van recordar Carcassone, Pals o Santillana del Mar. Paga la pena la visita, que vam fer sota un sol de justícia i una calor asfixiant més propis de la costa mediterrània que d'una vall del Pirineu. L'endemà de la nostra arribada vam co-

mençar amb les rutes.

Cim de Comodoto (2361m)

Per anar a aquest cim, dins de la comarca del Sobrarbe, ens hi vam apropar amb els cotxes seguint una pista en bastant bon estat fins a la Borda Brunet. Després ja a peu, vam pujar per la Collata las Coronetas fins fer el cim. Des de dalt les vistes són espectaculars: el Mont Perdut, el Pico de Anisclo i altres cims de més de 3000 metres d'alçada. El dia era molt clar i la temperatura molt suau quan érem a dalt. La baixada la vam fer pels Llanos de Dué fins al riu Real. La ruta va ser circular, d'unes sis hores amb la parada per dinar, un desnivell de 700 metres i un total d'11 kilòmetres de recorregut.

Mentre caminava pensava en el nom d'aquesta muntanya, Comodoto. Em semblava japonès. M'era un so familiar, però, fins la tornada no

vaig saber perquè. Hi ha un rèptil anomenat el dragó de Komodo. És un llargardaix gran amb un cap petit, una cua i potes gruixudes, un animal totalment prehistòric que viu a un arxipèlag d'Indonèsia anomenat illes Komodo, d'on li ve el nom a l'animal. Era això la paraula que em sonava: Komodo per Comodoto. Ara, de japonès res: aquestes illes estan a més de 4000 kilòmetres del Japó. Comodoto sonava com Mikimoto, que sí és nom japonès.

Baixant de Puerto Viejo

Vall de Gèla-Puerto Viejo

Amb cotxe vam passar a França pel túnel de Bielsa-Aragnouet. Des de l'any 1976, amb la seva construcció, els camins de muntanya que comunicaven els dos països van quedar només per als senderistes. I és una d'aquestes rutes, d'uns 12 kilòmetres, la que vam fer.

La vam començar a l'altra banda del túnel, a França, en un dels revolts de la carretera. El desnivell era de 1000 metres positius però podria dir que han sigut els 1000 metres més còmodes de fer de la meua

vida, fins al moment. Per la Vall de Gèla vam entrar al circ de Barrude. El paisatge era molt bonic: el riu al mig, els prats i les muntanyes pelades, imponents. El sender anava pujant de forma còmoda fins que vam arribar a Puerto Viejo (2488m): a una banda França, a l'altra Aragó. Tot el dia el vam passar envoltats de cims, res més, ni un poble, ni una ciutat, només natura i silenci trencat pel vent que bufava. Impressionant. El pas de Puerto Viejo semblava com una porta que haguessis de tancar per evitar el corrent d'aire que hi havia. Des d'allà dalt només ens quedava la baixada fins a l'entrada al túnel per la banda de Bielsa.

Mentre pujàvem i baixàvem per aquell camí, vaig pensar amb els que van haver de fugir de la guerra civil per aquesta ruta fent-la a l'inrevés. Al començament hi havia un panell explicatiu que recordava aquest fet amb fotografies de l'època on hi apareixien famílies senceres que van haver d'emprendre aquella fugida. Per nosaltres era un passeig, una excursió per gaudir del paisatge i la natura mentre que per ells emprendre aquella ruta era una necessitat per a la supervivència. Són fets que no s'han d'oblidar i hem de fer tot el possible per a que no es repeteixin.

Serra de Fubillons

La serra de Fubillons, amb el seu Total de 2425 m està situada entre les valls de Chistau i Bielsa. Per arribar-hi en cotxes, vam anar direcció cap a Plan. Pasat l'encreuament de Saravillo, ens vam desviar cap a Sin/Seveto i abans d'arribar

Vistes des de la serra de Fubillons

a Sevetó comença la pista que va ascendint durant 11 kilòmetres fins a una antena des de la que vam començar a caminar. Vam seguir el camí fins a una cabana des d'on vam pujar a l'aresta de la serra. La ruta va transcórrer carenant. Estàvem rodejats per més de vint cims de 3000 metres d'alçada. Hi havia molt bona visibilitat, cosa que ens va permetre gaudir d'unes meravelloses vistes. L'excursió va ser d'uns 12 kilòmetres amb un desnivell de 450 metres.

Mentre dinàvem al costat d'una bassa gaudint del paisatge que ens oferia la serralada a l'altra banda de Plan com des d'un fantàstic mirador, va aparèixer un tot terreny amb una família que venien a fer un pícnic. Van ser les úniques persones amb les que ens vam creuar en tot el dia. De ben segur devien pensar quina mala sort que tenien de trobar-se el seu lloc ocupat. Però no els vam fastiguejar gaire estona ja que de seguida vam marxar per acabar el recorregut.

Itan a la vora de Plan, no vam poder estar-nos de comentar la famosa caravana de dones que l'any 1985 van organitzar els homes d'aquella localitat. Si no hi hagués hagut aquella iniciativa, actualment no hi hauria alcalde al poble, ens van dir, ja que el que hi ha és fill d'una de les parelles resultat d'aquella trobada.

Embassament de Pineta

Un passeig des de Bielsa fins l'embassament de Pineta, passant per Javierre a la tornada, uns 6 kilòmetres, era la darrera caminada que fèiem abans de tornar cap a Barcelona. Una altra vegada el paisatge amb les altes muntanyes que envoltaven l'embassament i que es reflectien a la seva aigua regalaven la vista. I aquestes van ser les excursions que vam fer durant els cinc dies de la nostra estada. Em sembla important senyalar que malgrat ser el mes d'agost, han sigut rutes en les que no hi hem trobat gaire gent.

Per acabar, dir que em van impressionar les vistes dels cims i m'han despertat la ganes de pujar-hi. Abans però, caldrà que m'informi bé de les rutes, desnivells i dificultats per accedir-hi i si convé fer un bon entrenament per assolir-los. El que és evident és que m'han quedat moltes coses per veure i moltes rutes per fer. De ben segur que hi tornaré!

STOK KANGRI (6150 m)

Per: Rafael Alacuart Pastor

15 d'agost de 2019

Situat a la regió de Ladakh en el Himalaia Indi també s'anomena el Petit Tibet. Malgrat ser la Índia, en aquest lloc la cultura, la religió i fisonomia de la gent es clarament Tibetana.

Cal destacar que aquesta part del Himalaia no està afectat pel Monzón i podem fer la ascensió el mes d'agost.

Com entrenament fem el Treking del Markha en una versió de 6 dies en el que fem el pas de Gongmaru de 5260 m.

També lloguem unes motos la clàssica de la Índia una Royal Enfield per pujar al coll transitable més alt del mont (això diuen) el Khardung La 5300m.

Amb aquesta aclimatació decidim iniciar la pujada, a un cim que malgrat que no té massa dificultat aquest any hi ha molta neu.

Per aquesta tasca hem contractat la logística, cavalls, tendes i guies a una de les moltes empreses de trekking que hi ha a Leh.

El primer dia pugem al campament intermig a 4400 m (la aclimatació es fonamental i cal anar poc a poc) i el dia següent anem al camp base 4900 m un mal de cap lleu ens acompanya de forma permanent així com la manca d'aire que ens desperta mentre dormim.

Es el dia de la ascensió set dels onze companys estem decidits a pujar. A 2/4 d'una volem sortir però està plovent i sobre 2/4 de 2 els guies

ens diuen que hi ha una oportunitat. Iniciem l'ascensió.

Son les 3 i comença a nevar els dubtes ara són més grans però a les 4 hi ha una finestra de millor temps i l'aprofitem.

No ho tenim del tot clar, el temps no és massa bo, malgrat tot seguim fins el coll a 5900 m.

Ara ens encordem no és difícil però està nevat i cal estar a la guaita, ara hi ha una mica de boira i no ens deixen

veure l'entorn, poc a poc ens anem acostant.

Al cap d'una estona, allà lluny, veiem el cim.

Una mica abans de les 8 som a dalt hi ha molta alegria ja que malgrat les dificultats ho hem aconseguit, no tenim gaires vistes però la feina està feta.

Ara sols queda una llarga baixada.

SINCRONITZATS ALS ENCANTATS

Per: Jordi Secall

Parlant amb el nostre fill Arnau, ens va comentar la seva intenció d'anar als Encantats, a fer la via Cerdà-Pokorski de l'Encantat Petit.

D'altra banda, l'Esther ja feia molts anys que tenia posats els Encantats en la llista de "pendents" irrenunciables.

Com si d'una conjunció astral es tractés, es van alinear dues intencions. I gairebé sense pensar-ho, va sorgir el pla ideal: arribar els quatre al mateix moment a cadascun dels cims, l'Arnau i la Laura a l'Encantat Petit, i l'Esther i el Jordi a l'Encantat Gran. I després, coincidir tots quatre a l'Encantat Gran. Com tothom sap, els horaris a muntanya mai són exactes, i aconseguir-ho no era senzill.

Així doncs, el 31 de juliol, ens proposem intentar-ho. Mentre l'Arnau i la Laura fan l'aproximació a la Cerdà-Pokorski, l'Esther i jo comencem a fer la via normal a l'Encantat Gran. Bé, això crèiem, fins que ens trobem un cabalós rierol, que ens fa sospitar que no estàvem a la Valleta Seca, doncs es deu dir així per la manca d'aigua.

Efectivament, estàvem anant cap a Monestero. Coses de no utilitzar les noves tecnologies. Mitja volta i a començar de nou.

Entre aproximacions i despistades, comencem la pujada de veritat a les 9 hores des del refugi Ernest Mallafré, aquest cop sí, en direcció a la Valleta Seca. La meteorologia és favorable, sol sense núvols, això sí, amb vent que, en certs moments, resulta ben molest. Envolada la base l'Encantat Gran, comencem la dura pujada per la tartera que ens portarà al Coll dels Encantats. Un cop al Coll, el sol ens acaricia, cosa que s'agraeix. Ens mirem el que ens queda, i el que veiem no coincideix amb la ressenya. Fàcil, diu. Doncs fàcil, fàcil, no es veu, en especial el darrer tram cap al cim. Però anem-hi, que segurament serà un efecte òptic.

L'Esther grim pant

Avancem per un caminet força fressat i amb bon pendent. Fins arribar a la base d'una xemeneia, sense dificultat teòrica. Però ja ho diuen, una cosa és la teoria i una altra és la pràctica. I certament, comencem a progressar, i gairebé sense adornar-nos-en, ens trobem fent una grimpada curiosa, amb un estimball considerable sota els peus. Com que la xemeneia es complicava en excés, provem d'anar a buscar l'aresta que ens baixava del cim per l'esquerra, i anem a sortir a un petit replà, on hi ha una creu en record d'un accident ocorregut en aquell lloc. Només ens faltava això !!! Ja sabíem que estàvem en una situació compromesa, i això ens ho refermava.

Moments de reflexió i decisió. Tirem avall o tirem amunt? Tirar avall volia

dir baixar a pèl si o sí. Tirar amunt podia representar trobar-nos amb l'Arnau i la Laura, i poder baixar assegurats amb les seves cordes. Doncs amunt, que a baixar a pèl sempre hi serem a temps. Així ens plantem a les 12.35 hores al cim de l'Encantat Gran. No es veu ningú, ni se sent res. I comencen les cabòries. No hem pujat gaire ràpids, i la Cerdà-Pokorski és relativament senzilla per a escaladors entrenats. Hauran fet cim, i en no veure'ns hauran tirat avall per la Canal Central? O han tingut complicacions i han abandonat? O potser han pujat també a l'Encantat Gran, i han tirat avall per un lloc diferent de per on hem pujat nosaltres? De fet, ja havíem acordat que si ells arribaven abans, ens creuaríem a la via normal... Un altre moment per prendre decisions.

Si no ens trobem, a les dues comencem a baixar. I mentre el cap anava fent cabòries, uns 10 minuts després d'arribar al cim, apareix un puntet de color taronja que surt de darrera uns blocs de l'Encantat Petit. Aquest puntet es fa una mica més gran, i reconeixem l'Arnau. Ens saludem efusivament d'un Encantat a l'altre. Moments després apareix un altre puntet rosa, la Laura.

Després d'una estona al cim, comencen els ràpels fins a l'Enforcadura, i després la grimpada fins on som nosaltres. Emocionant trobada a l'Encantat Gran. Hem aconseguit l'esperada sincronització, si donem per bo un marge de temps de 10 minuts. A tot això, mentre arribaven l'Arnau i la Laura, han aparegut al cim un parell de veterans de Terrassa, i una parella de Madrid i València. Veiem que no només nosaltres hem trobat forteta la grimpada, i sentim comentaris de "a veure com baixem d'aquí". Quan els diem que

estaven venint dos escaladors amb cordes, la relaxació en l'ambient es fa notar. I així, assegurats per la corda que ens posa l'Arnau, baixem tots plegats per l'aresta, fins al caminet que ens portarà de nou al Coll dels Encantats, i d'aquí, tartera avall fins al refugi i continuant fins al cotxe. I final d'una magnífica activitat.

CALENDARI OCTUBRE

DATA	SECCIÓ	LLOC O ACTIVITAT	VOCAL
1 dm	AEC	Reunió Junta directiva	Junta
5 ds	Muntanya	Semprepodem: Serra del Mont-Roig	Feliu Burgada Àngel Porras
10 dj	AEC	Reunió de Veterans	Frederic Planas
11-12-13 dv a dg	AEC	Vols conèixer la Ribalera?	Francesc Reixachs
15 dc	Muntanya	Dimecres al sol: Zona Costa Daurada (ruta a determinar)	Pere Mansilla
26 ds	Muntanya	Senderisme: Les Roques Encantades	Domènec Palau Anna Tomàs
Tots els dimecres	AEC	Labors	Núria Gómez Mari Guillén

Vegeu a continuació informacions més detallades d'algunes de les activitats.

VOLS CONÈIXER LA RIBALERA?

11-12 i 13 d'octubre

El nostre company en Francesc Reixachs ens proposa per aquests dies visitar la zona.

Refugi Gall Fer (cal portar sac).

Preu: ½ pensió 35€. Pensió completa 50€.

Pensió infantil: 16€ i 35€.

Pàrquing per a furgonetes.

Ascensió al Pic de Màniga. Ascensions molt senzilles de 60-75 minuts o de 120-150 minuts, des d'on visualitzarem tot l'itinerari de la marató corresponent a la zona de Conflent, i una visió privilegiada del Pirineu.

Ull ! en aquestes dates **BOLETS** assegurats.

Pels qui no vulguin, o no puguin caminar:

Hi ha la possibilitat de fer estada a l'**Hostal Nadalet de Tírvia**, i des d'allà accedir en 4x4 a algun dels punts panoràmics o d'interès, del recorregut de la Ribalera.

Com veieu hi pot anar tothom, o sigui que si encara no t'has apuntat, posa't en contacte amb en Francesc Reixachs (**667 726 610**).

MUNTANYA - SEMPREPODEM per la SERRA DE MONT-ROIG

Activitat: excursió de muntanya participativa per a socis i sòcies.

Dia: dissabte, 5 d'octubre de 2019.

Hora de sortida: 7 h a l'Agrupar — 7:15 h a Palau Reial

Transport: autocar. Si no s'arriba a un mínim anirem en cotxes particulars.

Inscripcions: fins dijous 3 d'octubre a les 20 h. Places limitades a la capacitat del bus.

Preus: socis/sòcies 22€, socis/sòcies online 32€. Cal ingressar l'import corresponent al compte de l'Agrupar: Caixa d'enginyers ES72 3025 0017 4114 0003 1058
(Indiqueu Nom, Cognom i "Mont-Roig")

Recorregut: 13 km aprox.

Desnivell: 860 m aprox.

Horari aproximat: 5h-6h

Dificultat: Moderada

Itinerari: Pont del Pastor 250m, Coll d'Orenga 420m, Portell de l'Extrem 760m, Pilar sin Brillo 829m, Coll de Porta 814m, Pala Alta 960m, Ermita Mare de Déu de Montalegre 868m, descens per la socarrada fins al Congost de Sant Llorenç

Material: Motxilla, barret, roba d'abric protectora del vent i pluja, calçat de muntanya, aigua i menjar per a tot el dia, crema solar.

Vocals: Feliu Brugada(688895125), Àngel Porras (661846175)

Normativa: és obligat llegir les Normes generals de les sortides de l'AEC; el fet d'apuntar-se a aquesta sortida, comporta l'acceptació automàtica de les mateixes. Els inscrits han de tenir el carnet federatiu de la FEEC en vigor , si no , és obligatori contractar una assegurança per la sortida. Cadascú és responsable de si mateix, del que pugui fer o del que li pugui passar

Apunts de la sortida: La serra de Mont-roig es troba al mig de la comarca de la Noguera, molt a prop del punt de desembocadura de la Noguera Pallaresa al Segre.

A la seva cara sud, presenta unes parets de roca calcària rogenca de les quals pren el nom. El seu aspecte és molt característic.

Caminarem una bona estona per la seva carena amb vistes panoràmiques (si el temps ho permet) de la serra Carbonera, Montsec, embassaments de Camarasa i Sant Llorenç.

El Mont-roig pertany a l'espai protegit de l'Aiguabarreig Segre-Noguera Pallaresa

MUNTANYA – SENDERISME

LES ROQUES ENCANTADES

DISSABTE, 26 DE OCTUBRE DE 2019

Activitat: Excursió de muntanya per a socis i sòcies

Lloc i Hora de Sortida: 7:15h. Local Agrupa. 7:30 Fabra i Puig

Transport: autocar.

Inscripcions: fins dijous 24 d'octubre a les 20h.

Preu: socis 37, socis on-line 47. Inclou autocar i dinar.

Cal ingressar l'import correctament al compte de l'Agrupa, indicant el vostre nom i les ROQUES

Recorregut:

Grup A: 3,0 km

Desnivell: 170 – 150 +

Horari aproximat: 1:30 h.

Dificultat: fàcil

Itinerari Grup A: La Salut, Roques encantades, Coll de Condreu

Grup B: 11,5 km

Desnivell: 490 – 350 +

Horari aproximat: 4:30 h.

Dificultat: baixa

Grup B: la Salut, coll de Condreu, seguint la cinglera al salt de Sallent i Rupit

Nota: Tots efectuarem el mateix recorregut, sortirem del Santuari de la Salut amb un pendent moderat i una baixada suau, el grup A, es podrà prendre el temps que calgui per gaudir de la fageda en temps de tardor i contemplar les Roques encantades, l'autocar els esperarà al Bar/Restaurant del Coll de Condreu i els portarà a Rupit a fer el turista, El grup B més eixerits i a un pas més lleuger seguirà el recorregut fins a Rupit.

Material Calçat i roba de muntanya apropiada (segons la climatologia esperada), Pals, aigua i esmorzar.

Vocals: Domènec Palau i Anna Tomàs, tel. 671 40 60 30

Reunió informativa: dijous 24 d'octubre 20,0h. Local AEC.

Normativa: És obligat llegir les Normes Generals de les sortides de l'AEC. el fet d'apuntar-se a aquesta sortida, comporta l'acceptació automàtica de les mateixes. Els inscrits han de tenir el carnet federatiu de la FEEC en vigor, si no, és obligatori contractar una assegurança per la sortida. Cadascú és responsable de si mateix, del que pugui fer o del que li pugui passar.

CALENDARI GRUP JOVE A.E.C. 2019-2020

DATA	VOCALS	ACTIVITATS
Octubre 12, 13	Toni, Miguel, Amat	Senderisme (Fageda / Aigüestortes / Pica d'Estats?)
Novembre 1, 2, 3	Joan C.	Riudecanyes (Escalada, Trail, BTT)
Desembre 21, 22	Mar + Secció BTT	BTT
Gener 11,12	Calvo, Amat	Hivernal (Esquí pista / Skimo / Raquetes / Grampons / Caminar)
Febrer 8, 9	Pau C, Roger + SEM	Skimo iniciació // Raquetes / Caminar
Març 14, 15	Mikel, Miguel, Jordi M.	Calçotada + Rogaine + Caminar (Costabona?)
Abril 25, 26	Toni, Joan A.	Caiaç
Maig 9, 10	Jordi M, Bria, Marcel	Barranquisme // Rafting
Juny 13, 14	Amat	Cursa La Ribalera (Tírvia)

*** Els vocals convocaran les reunions prèvies de cada sortida entre una o dues setmanes abans de la realització d'aquesta, via grup de mail (grupjoveaec@googlegroups.com) i via WhatsApp.

*** Si s'ha de fer un canvi de data d'alguna sortida, per assegurar una bona assistència, caldrà fer un Doodle amb la màxima antelació possible

CALENDARI GLACERA

ESCALADA EN ROCA

FORMACIÓ	TEÒRICA	PRÀCTICA	
CURS NIVELL II	16, 23 i 30 d'octubre	19 i 20, 26 i 27 d'octubre	CEE

PESSEBRE 2019

23 DE NOVEMBRE

SANTUARI DE LA MARE DE DÉU DE LA ECOLOGIA GALLIFA

Sortida autocar: 7:00 h de Provença- Padilla. 7:15 h de Palau Reial

A les 9:30h arribada a Gallifa , havent fet una parada per esmorza. Es faran tres grups:

Grup 1: senderisme de Gallifa a la ermita de Sant Sadurn i Santuari de l'Ecologia.

8 km, 550 m desnivell + i 480 m de desnivell —, duració 4 hores.

Grup 2: senderisme de Gallifa al Santuari de la Ecologia

3,1 km, 132 m de desnivell + i 60 m de desnivell —, duració 1 hora.

Grup 3: amb autocar fins el Santuari de la Ecologia.

Es farà una **visita als diferents indrets**, es passarà un audiovisual i es farà una explicació sobre Mn Dalmau, l'ànima d'aquest Santuari que va morir ara ha fet un any.

A les **13:30 h** ens trobarem tots per cantar unes Nades davant del Pessebre que s'instal·larà davant del Santuari.

A les **14:15 h** dinar a la Fonda Rius de Sant Llorenç

Menú:

- Primer pica-pica amb truites de fredolics, calamars, formatge Brie a la brasa i croquetes.
- Segon plat a triar entre Vedella amb bolets, Bacallà amb verdures i salsa romesco i a la brasa l'hom, botifarra o peus de porc.
- Postres de la casa, pa, vi, copa de cava, cafè i ratafia de la casa.

Inscripcions: fins el 15 de novembre indicant el grup (1, 2 ó 3) i el segon plat del dinar.

Preu: socis 36 euros. Inclou autocar dinar i entrada visita Santuari de l'Ecologia.

Cal ingressar l'import corresponent al compte de l'Agrup: Caixa d'enginyers
ES72 3025 0017 4114 0003 1058 indicant nom, cognom i Pessebre.

Vocal: Josep Bou. Tl: 687 731 276.

SECCIÓ DE MUNTANYA

SENDERISME

DATA	LLOC	VOCAL
26 octubre	ROQUES ENCANTADES GUILLERIES	Domènec Palau
23 novembre	GALLIFA PESSEBRE	Josep Bou
28 desembre	ST JULIÀ DEL MONT	Pep Molinos
25 gener		
22 febrer	CAMI DE RONDA TAMARIU	Miquel Budi Mari Guillén
28 març	ELS EMPRIUS OBAC	Domènec Palau
25 abril	RASOS DE PEGUERA	Yolanda Soto
23 maig	PLA BAGUET LA MOLINA	Rosa Maria Soler
20-21 juny	LA RIBALERA	
28 juny		

ATENCIÓ NOVELTAT

EXCURSIONS FAMILIARS

Comença el curs, i un grup de famílies de l'Agrupació hem pensat que seria una bona idea **compartir algunes de les sortides que fem**, amb altres famílies que hi puguem estar interessades. Si aneu a la muntanya amb els fills de la mà, a l'esquena o a la panxa, la intenció és fer sortides adaptades al seu ritme.

Per això ens vam trobar el passat dia 25 de setembre al local de l'Agrupació, i després d'un canvi d'impressions, vam acordar el següent calendari de sortides:

27 Octubre

1 Desembre

9 Febrer

22 Març

26 Abril

14 Juny

De moment hem posat les dates i poc a poc anirem decidint els llocs.

Si us interessa venir a les sortides, però no vau poder venir a la reunió del 25 de setembre, no dubteu a posar-vos en contacte amb el Bernat Ruiz (**bernatr@gmail.com**).

SECCIÓ DE MUNTANYA

SEMPREPODEM

DATA	LLOC	VOCAL
5 octubre	SERRA DE MONTROIG	Feliu Burgada Àngel Porras
16 novembre	SERRA DE MONTSIÀ	Jordina Argimón Salvador Montpeat
21 desembre	SERRA ST LLORENÇ	Miguel Peinado
18 gener	EL FERRAN / GARROTXA	Albert López
15 febrer	RAQUETES	Yolanda Soto
21 març	SERRA DE CURULL	Mar Cardona Toni Puigventós
18 abril	EMPEDRATS / MOIXERÓ	Jordi Serra
16 maig	PUIG MOSCÓS, SISTRA I AGUDA	Toni Ensenyat Pep Molinos
13 juny	VALL DE MANTET PIC DE LA DONA	Xavier Domènech
20-21 juny	LA RIBALERA	
4 juliol	PUIGMAL	Salvador Monpeat Àngel Porras

CALENDARI INFANTIL-JUVENIL

OCTUBRE: 19-20
NOVEMBRE: 16-17
DESEMBRE: 14-15
GENER: 25-26
FEBRER: 15-16

MARÇ: 14-15
ABRIL: 18-19
MAIG: 16-17
JUNY: 6-7
JULIOL: campaments

DIADA 2019

Malgrat que la participació dels Socis no ha estat tan gran com en anys anteriors, l'Agrupació no ha deixat d'estar present en el actes de la Diada.

Al matí es va fer l'ofrena floral al monument d'en Rafael de Casanova i a la tarda vam participar en la manifestació, col·laborant amb l'ANC, tot portant lletres i cartells dels presos i exiliats.

Una gran clàssica al **BALAITOUS** (3.144 m) VIA AUGEROT OLLIVIER AD

Per: Javier Aznar

El vessant Sud del Balaitous, compta amb diverses vies d'escalada com el Gran Diedre, el Esperó Sud, aquestes de tall més modern, i diverses clàssiques d'èpoques, i d'entre elles destaca la Augerot Ollivier, i que resulta una forma elegant d'aconseguir el cim del Balaitous, mitjançant escalada.

El Balaitous, Balaitús o Pico de los Moros, és un dels 3.000 del Pirineu en el qual les seves vies normals d'ascens no són fàcils, tant la Bretxa Latour, com la Gran Diagonal, comporten una especial atenció.

La via sense ser especialment de gran dificultat, té diversos atractius i punts molt característics propis d'una gran clàssica, la gran agulla adossada a la paret serveix de referència per a localitzar tot l'itinerari, a la mateixa bretxa molt estreta, (3a reunió), tenim un vestigi de l'època, un clau original de la primera ascensió, que serveix per adonar-nos del material de l'època, el quart llarg és una llarga cornisa, amb vista a tota la paret, i l'entrada a la cinquena reunió, acaba per donar-li aquest toc especial, d'escalar en una gran paret, i al Pirineu.

A Internet hi ha més que suficient informació del tema i especialment "Empujatrenes" del qual vaig baixar la ressenya i em va servir per seguir tot l'itinerari sense errors.

Punt de partida: Refugi de Resposmuso, des de Sallent de Gállego s'arriba

amb cotxe fins a la presa de la Sarra, se segueix ja a peu per un sender ben marcat, que segueix el marge dret del riu d'Aguas Limpias, poc després de l'inici de la ruta, passem per unes fagedes espectaculars, 3h des de la presa de la Sarra.

Aproximació a la via: Se segueix gairebé fins al final la mateixa ruta que per a la Bretxa Latour, i abans d'encarar la gelera d'accés inicial a la Bretxa, dirigir-se a la dreta directament a la cara Sud del Balaitous, una muralla espectacular de més de 350m d'altura, unes grades de perfecte granit, lliades per l'ara inexistent glacera de Latour, ens deixa al peu de paret, una petita fita de pedra marca l'inici, en aquest punt és perfectament visible l'agulla desenganxada de la paret comentada anteriorment.

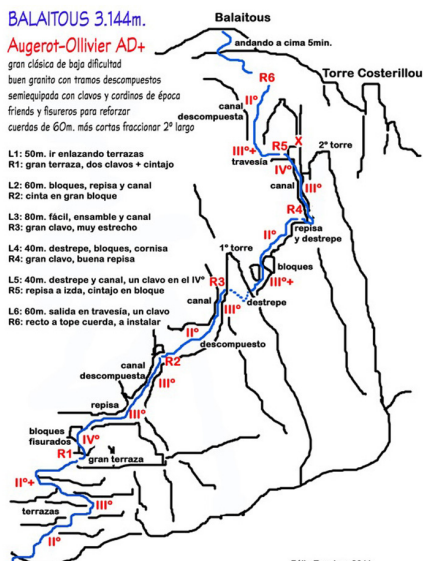
Descripció de la via: Hi ha dues opcions per al primer llarg o seguim a esq. i drete unes grades verticals com figura en la ressenya o bé seguim el primer diedre a la nostra drete des del mateix punt d'inici, les dues són del mateix grau de dificultat, R-1 en una terrassa, dos pitons de via amb bagues, a la esq. de la reunió una canal una mica vertical però fàcil dóna accés a una canal xemeneia de blocs (atenció a les pedres) que s'escala fins al final, R-2 amb cinta i bagues en un gran bloc, el tercer llarg molt fàcil (acoblament) fins a la mateixa bretxa de l'agulla, clau amb anella de l'època R-3, es baixa lleugerament i escalar una placa fins arribar a una cornisa estreta fins al final, R-4 pitó de via, baixar fins a arribar a la canal de sortida, un xic vertical, fins a l'altura d'una torre, en

aquest punt deixar la canal i a la nostra esq. en una paret vertical amb un clau, superem el mur i a la mateixa sortida trobem la R-5 amb bagues en un gran bloc, reunió aèria però còmoda, seguir a l'esq. de la reunió fins a un mur d'ofita marró al principi vertical, però de seguida minva el pendent sent la progressió molt fàcil, la R-6, cal muntar-la. Des d'aquest punt s'arriba caminant el cim del Balaitous.

Descens: Particularment aconsello baixar per la Bretxa Latour, 4 rappels de menys de 25m instal·lats amb parabolts amb anelles, el primer una gran sirga amb anella, ens deixarà en el camp de neu de la ruta d'accés per la Bretxa, a partir d'aquest punt seguim el camí a la inversa de pujada fins al Refugi de Respomuso i la ruta a la Sarra.

Material: Encastadors, Aliens, algun Camalot, 5 o 6 cintes exprés d'anelles.

Horari: Aproximació 2h, la via 4h, el descens comptar 3h fins Respomuso.

MONTURULL O TORRE DELS SOLDATS (2.761m) CERDANYA

Per: Jordi Pino i Caterina Rodríguez

Aquest cim forma part d'un cercle glacial molt ben definit que es troba a l'extrem nord occidental de la comarca, al límit amb Andorra i està compost majoritàriament per materials de l'època paleozoica formats per granits i gresos configurats per les darreres glaciacions que han deixat materials d'arrossegament a les parts altes i de sedimentació a les baixes, amb un entorn lacustre que es manifesta en els estanys de la Pera.

La banda nord de la muntanya presenta les mateixes característiques glacials, si bé més acusades sobre tot a la vall de la Claror. És en aquesta cara nord on les aigües marxen cap al riu Valira a través del riu Claror, mentre que a la banda sud van al Segre mitjançant el riu del Molí. El cim situat en la llarga carena fronterera pirinenca tanca el cercle amb una llarga serra, anomenada Airoso o també de la Valleta, que es despenja cap el sud-est i acaba al Segre, un pèl més avall de Martinet.

L'excursió, senzilla i còmoda, la farem per la banda sud de la muntanya, donant la volta a part del cercle i muntant, per tant també, el cim de Perafita o Tossal de les Truites.

ACCÉS

Amb automòbil ens hem de dirigir fins al poble d'Arànsér. Per anar-hi cal pujar des del poble de Martinet. Aquesta darrera vila es troba a la carretera de la Seu d'Urgell a Puigcerdà. Just passat el poble, venint de Puigcerdà, hi ha a mà dreta el trencall que puja a Salilles, Arànsér, Travesseres i Lles.

Fem 7 quilòmetres d'aquesta carretera i trobem una desviació a mà esquerra que du a Arànsér. Entrem al poble i seguim per carretera asfaltada direcció l'estació d'esquí i estanys de la Pera. En arribar a l'estació d'esquí de fons, hi ha una tanca i la prohibició de passar-hi de Novembre a Maig, doncs la pista es fa servir per es-

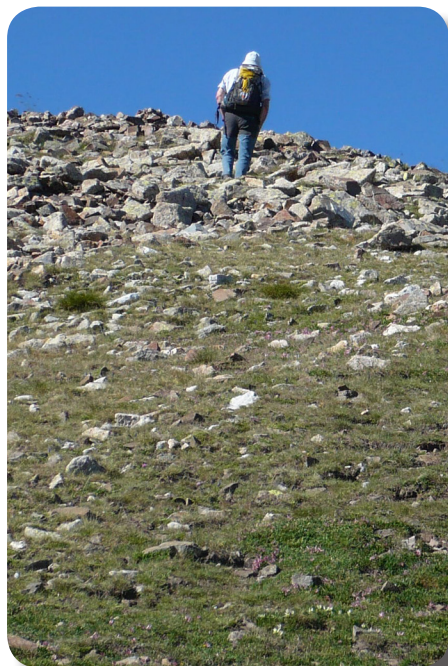
quiar. Aquí s'acaba l'asfalt i hem de seguir per pista de terra uns 8 quilòmetres aproximadament, deixant un refugi a mà esquerra, i arribant a un pla, on hi ha el petit refugi de la Font de les Palomeres, una bassa d'aigua, un gran pic-nic a la dreta i un ampli aparcament per a vehicles.

RECORREGUT

L'itinerari s'enfila per un bosc direcció nord-oest i seguint les marques del G.R. 11, fins el refugi d'estanys de la Pera. Aquí segueix la mateixa direcció fins el port de Perafita, on prenem, ara direcció ponent, un nou G.R. que ens durà al cim de Perafita. En direcció gaire bé sud, farem una baixada al coll de Claror i nova ascensió al cim de Monturull.

Les referències més importants i horaris sense comptar parades són:

0 minuts.- Refugi Font de les Palomeres.- (2.135 m). Sortim seguint la pista i unes marques de G.R. i de pintures grogues amb el número "1" en negre. Uns metres més endavant, travessem el riu i trobem un pal indicador a estanys de la Pera. Deixem la pista i entrem al bosc de pi negre i prats, seguint aquesta indicació. Més amunt travessem per dos cops la pista principal i diverses vegades el rierol. La pujada és lleugera, el bosc poc espès i els senyals clars.

30 minuts.- Pal indicador.- (2.290 m). Hi arribem i enllacem amb la pista principal. Sense tocar aquesta pista girem 90 graus a la dreta i, d'acord amb les indicacions del pal, ens enfilem cap al refugi, ara en pujada més decidida i seguint les pintures.

40 minuts.- Refugi d'estanys de la Pera (2.335 m). Guardat a l'estiu, ampli i endreçat. Sortim per la pista principal que arriba al refugi per la banda nord. Fem una baixada (-10 m) fins un pal indicador (direcció a l'estany gran de la Pera), on deixarem aquesta pista i prendrem un camí a la dreta per on va el G.R. i el camí a l'estany i al Port de Perafita.

45 minuts.- Estany de la Pera.- (2.355

m). El deixem a la nostra esquerra i de flanc ens enfilem fins un gran pla. Aquí compta en no travessar el riu que va pel mig del pla. Hem d'apropar-nos al marge que tenim a la nostra dreta i enfilem-nos una mica per seguir les marques del G.R. Aquest camí, en pujada decidida, fa un gran tomb, primer direcció nord i després voltant a ponent, per tal d'anar a cercar el Port.

1 hora i 25 minuts.- Port de Perafita.- (2.580 m) En arribar-hi, girem cap a la nostra esquerra, deixant el G.R. 11 per seguir en lleugera pujada, la planera carena i tot seguit fer una lleugera baixada (-5 m.) abans d'emprendre una sostinguda pujada per un camí que du al Perafita, a voltes per la banda sud de la carena i a estones pel mig.

1 hora i 55 minuts.- Perafita o Tossal de les Truites.- (2.750 m). Cim planer, arrodonit, amb herbes, carregat de moltes fites de pedres, un piolet metàl·lic, un petit ròdol de pedres protectores del vent i,

a 5 metres del cim, una antena d'una estació meteorològica trencada. Seguim ara direcció sud-oest per la carena, on trobem rastres d'un G.R.

2 hores i 10 minuts.- Coll de Claror.- (2.550 m.) En arribar-hi, seguim la mateixa direcció per enfilem-nos per una aresta que no presenta dificultats, llevat la forta pujada, i que té senyals rodons i vermells mig esborrats. A dalt tenim un gran pla, on hi ha el cim.

2 hores i 40 minuts.- Cim del Monturull o Torre dels Soldats.- (2.761 m.) Ròdol de pedres protectores del vent, vèrtex geodèsic, fita de ciment i restes d'un pessebre. Tornem enrere per on hem vingut.

2 hores i 55 minuts.- Coll de Claror.- (2.550 m). Baixem per unes pales d'herba (dreta) direcció llevant fins el fons de la vall, on hi ha la pista.

3 hores i 25 minuts.- Pal indicador.- (2.290 m). Enllacem amb la pista i el camí d'anada.

3 hores i 45 minuts.- Refugi Font de la Palomera.- (2.135 m).

HORARI

La pujada al Monturull es pot fer en 2 hores i 40 minuts i la baixada en poc més d'1 hora.

DESNIVELL

El desnivell acumulat de tota l'excursió és de 855 metres.

ÈPOCA

La millor època és a finals de primavera per la bonica floració del terreny. A partir del mes de desembre i fins el mes d'abril, quan el terreny es troba nevad, es recomanable anar amb raquetes o amb esquís. Al pic de l'estiu podem passar molta calor si fem la ruta al migdia.

PUNTS D'INTERÈS

És molt interessant la morfologia i orografia del terreny amb el cercle glacial de la Pera. Les vistes des dels dos cims també són força interessants i així si ens dirigim cap el nord veurem totes les muntanyes dels Pirineus, des de les Maladetes fins el Carlit, incloent-hi totes les muntanyes andorranes. En sota nostre, la part baixa de la vall de Madriu.

A ponent podem distingir, en dies clars, des de les muntanyes dels Pallars (Orri, Montsent, Punta Alta, Biciberris, etc.) fins el Boumort i la plana de la Seu d'Urgell. Al sud tenim la serra del Port del Comte, tota la cara nord del Cadí i fins i tot

la serralada del Montseny, mentre que a llevant veurem cims com el Setut, la Tossa Plana de Lles, el Puigmal, el Moixeró o la Tossa d'Alp.

CLIMA I VEGETACIÓ

La vegetació és la clàssica dels estatges alpins amb força herba de prat acompanyada a les parts baixes de pi negre, bruguerola i algun ginebró. El clima també és alpí, amb poca influència dels aires mediterranis. Això fa que en dies clars es produeixin fortes diferències entre les temperatures nocturnes i diürnes. A l'hivern sovintegen els dies molts freds i de fort vent i fortes glaçades, combinats amb dies de calor. A l'estiu aquesta calor encara es reforça més i es combina moltes vegades amb el desenvolupament de sobtades i fortes tempestes.

EQUIPAMENT

Motxilla, gorra o barret, ulleres i crema solar tot l'any. Roba d'abric també a tota època. Cal dur també roba protectora del vent. L'excursió convé fer-la amb calçat dur. També recomanem dur una màquina de retratar, uns binocles i sobretot aigua.

Barcelona a 8 d'agost de 2008.

ALTES DEL MES DE JULIOL

Emile Cassuto Hadden

Lula Cassuto Hadden

Nino Cassuto Hadden

Anne Cassuto

Gerald Kohl Hadden

Oriol Parés Camps

Tomàs Malavia Pauné

Madeleine Martínez de Alos-Moner

Fernando Lázaro Ochoa

Josep Sunyer Montfort

Biel Soriguera de Rivera

Francesc Rigau i Sánchez

La nostra més cordial benvinguda i el desig d'una ben profitosa estada a l'Agrupació ●

ALP SPORTS
 BARCELONA
 Av. Gaudi, 36
 93 436 46 43

TOT PER L'ESQUÍ
 15% descompte socis A.E.C.
TOT PER MUNTANYA

PAGAMENTS CAIXA D'ENGINYERS

AEC: ES72 3025 0017 4114 0003 1058

SIJ: ES34 3025 0017 4514 0003 1061

MOLT IMPORTANT: Al fer l'ingrés, cal indicar SEMPRE nom, cognom i l'activitat o concepte pel qual es fa el pagament ●

CORREUS ELECTRÒNICS

aec@aec.cat	ere@aec.cat	laribalera@aec.cat
agrupactivitats@aec.cat	caiac@aec.cat	seam@aec.cat
btt@aec.cat	comunicacio@aec.cat	secretaria@aec.cat
butlleti@aec.cat	coordinacio.sij@aec.cat	web@aec.cat
	grupjove@aec.cat	

Descent nel Balanious

Carogni nel Cadi (Foto: Silvia Monpeut)

Embassament de Pineta (foto: Georgina Argimon)

HORARI SECRETARIA A.E.C.

De dilluns a divendres de les 18:30 a 21:30 h.

SECCIONS

Secció de Muntanya, Senderisme i curses per muntanya (SM); Secció d'Escalada i Alta Muntanya (SEAM); Secció d'Esquí de Muntanya (SEM); Equip de Recerques Espeleològiques (ERE); Secció d'Esquí (SE); Secció de BTT; Secció Infantil i Juvenil (SIJ); Secció de Caiac; Secció de Cultura (SC); Secció de Turisme Equestre i Escola d'Esports de Muntanya Glacera •

1912

2013

Padilla, 255-263, primera planta

08013 Barcelona

tel: 933 024 529

e-mail: aec@aec.cat

web: www.aec.cat

YOUTUBE: www.youtube.com/channel/UCCb4ym048bGSVxewPerla3Q

FACEBOOK: www.facebook.com/AgrupAEC

INSTAGRAM: www.instagram.com/agrupacioextacatalunya

Edita: AEC

President: Pere Mansilla

**AGRUPACIÓ
EXCURSIONISTA
"CATALUNYA"**

Amb la col·laboració de:

**Federació d'Entitats
Excursionistes de Catalunya**
Federació Catalana d'Alpinisme i Escalada

Coordinació: Rosa Maria Soler

Correcció lingüística: Jordi Romagosa

Disseny i maquetació: Xavier Sánchez

Impressió: Empòrium

Dipòsit Legal: B 11805-2015

En aquest butlletí hi col·laboren: Jordi Romagosa, Pere Mansilla, Rosa M. Soler, Javier Aznar, Pep Molinos, SJ, Georgina Argimon, Rafael Alacuart, Lluís, Salva Monpeat, Jordi Serra, Josep M. Tello, Joan Codina, Jordi Secall, Francesc Reixachs, Feliu Burgada, Àngel Porràs, Domènec Palau, Anna Tomàs, Grup Jove, Josep Bou, Bernat Ruiz, Jordi Pino i Caterina Rodríguez •